

Karar

No: 120/1995

Mahkeme Heyetini vs. oluşturanlar

- Hristos İLİADİS: İstinaf Mahkemesi Hakim vekili (daha kıdemlilerinin meşgul olmaları nedeniyle).
- Athanasios KATSOUNIS: İstinaf Mahkemesi hakimi
- Dianellos DİANELLAKİS: İstinaf Mahkemesi hakimi
- Theodoros DİMİTRİADİS: İstinaf savcı yardımcısı
(Savcının meşgul olması nedeniyle)
- Eleni TSONGA: Mahkeme sekreteri

Sanık: İskeçe'de (Xanthi) yerleşik Mehmet AĞA (Mustafa oğlu), h a z ı r d ır.

Fiil: 1) Mahkemeye hakaret,
2) Gasp

Tutanak ve Karar

Celse açık şekilde ve mahkeme salonunda cereyan etmiştir.

Hakimin yönergesi üzerine Mübaşir sanığı adıyla çağırdı. Sanığın hazır bulunduğu saptanması üzerine, hakim, sanığın kimliğini sordu. Sanık, kimliğini yukarıdaki şekilde ifade etti ve savunma avukatı bulunmadığını belirtti.

Savcı söz isteyerek, dava dosyasının mahkemeye, sanığın İskeçe üç üyeli Asliye Ceza Mahkemesi'nin 441/12.4.1994 sayılı kararı aleyhine sunduğu istinaf dilekçesi ile İskeçe Asliye Ceza Mahkemeleri Savcısının isteği üzerine ve Yargıtay Savcısının 3648/1355/1.8.1994 sayılı yönergesiyle sevk edildiğini belirtti.

Bunu müteakip Hakim sanığa dönerek, iddianemeyi dikkatle dinlemesini ve duruşmayı aynı şekilde izlemesini, iddianemeye karşı hertürlü karşı savda bulunma, her tanığın dinlenmesinden sonra görüş belirtme ve daha başka delillerin incelenmesini talep etme hakkına sahip olduğunu belirtti.

Bundan sonra Savcı tekrar sözü alarak iddianemeyi okudu ve iddia tanıklarının listesini hakime teslim etti.

Hakim sanıktan kendisine isnat edilen fiiller hakkında bilgi istedi ve savunmasını, Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu'nun 326. maddesi uyarınca, duruşma sonunda yapacağını hatırlattı.

Hakim daha sonra sanığa, savunma tanıkları getirip getirmediğini sorunca, sanık olumsuz yanıt verdi.

Bunun üzerine hakim celseyi açtı ve tanıkların duruşma salonunu terkederek tanıklar için hazırlanan odalara çekilmelerini talep etti. Tanıklar salonu terketti.

İlk iddia tanığı salona çağrıldı ve adının İlias Ellinidis olduğunu, İskeçe'de doğup yine burada ikamet ettiğini, 48 yaşında, Hristiyan Ortodoks Yunanlı olduğunu, sanığı sadece tanıdığını ve kendisiyle akrabalığı bulunmadığını ifade etti ve Ceza Mahkemeleri Usul Kanunu'nun 218. maddesi uyarınca kutsal incil üzerine yemin ederek şunları söyledi:

"İskeçe'de yerleşik olup ayakkabı ticareti yapmaktayım. Bundan önce Müftü olan babası hastalanana dek, sanık, Müftülük katipliği yapmaktaydı. Babası yürüyemeyecek derecede hasta olduğunda, sanık Müftülükte kalmayı sürdürdü ve tüm yetkileri eline aldı. Müftü aynı zamanda yargı yetkisini de haiz dini liderdir. Babası 10 yıl önce öldü ve sanık devletin atadığı naip olarak görevi üstlendi. Atama yapılmıştı ama bu görev için yetenekli olmadığından 1991 yılında Müftülüğe Şinikoğlu atandı. Sanık hiçbir zaman Müftü olmamıştır. Sadece naiplik yapmıştır. Şinikoğlu 1991 yılında atandı".

Duruşmanın bu safhasında, Mehmet Emin Şinikoğlu'nun İskeçe Müftülüğüne atanmasına ilişkin Resmi Gazetenin 143 sayısı okundu.

Tanık bundan sonra tekrar hakimden söz isteyerek ifadesini şu şekilde sürdürdü: "Sanık imamlık yapmıştır ama hiçbir zaman Müftü olmamıştır. İmamlık hiçbir şey ifade etmemektedir. Müslümanlara hitaben yayınladığı mesajın altına İskeçe Müftülüğü ibaresini koyuyordu. Buna hak ve yetkisi yoktur. Bu şekilde mesaj yayınlama hakkına sahip değildir. Vatanımızın azınlık sorunuyla meşgul oluyordum ve Trakya tehlikededir. Sanık Müftülük taslamak suretiyle Müslümanlar aleyhine maddi çıkar sağlamış ve zengin olmuştur. Çiftleri evlendirip boşamak suretiyle milyonlar elde etmiştir. Atanmış Müftü Şinikoğlu üç diploma hamilidir. Sanık ise tamamen cahildir. Bütün bu durumlar bizi ezip geçmekte ve sonuç olarak kendi evlerimizde bile korkmaktayız. Kendi aralarında, nüfus kayıtlarına tescil ettirmedikleri evlilikler yapmaktadırlar. Müslümanlar bu durumdan şikayetçi olmakta ve "Bizi kurtarın" diye feryat etmektedirler. Yasal Müftü Müftülük makamında oturmakta, sanık ise evini ekstremistlerin Müftülüğü haline dönüştürmüştür. Müslümanların hepsi yasal Müftüye gitmemektedirler. Zira sanık bulunduğu konum nedeniyle, ücret ödediği imamları elinin altında tutmaktadır. Bu imamları, gerek Yunanistan'da, gerek Türkiye'de rehin gibi tutmaktadır. Müslüman çocuklarının Türkiye'deki üniversitelere gidip gitmeyeceklerine sanık karar vermektedir.

Sanığa hizmet etmeyenler kara listeye alınmaktadır. Atanmış Müftü sanığın baskısı altındadır. Müslümanlardan birçoğunun ve Müftünün Türkiye'de mülkleri olduğundan tepki gösterememektedirler".

Duruşmanın bu noktasında hakim, sanığa, ne şekilde Müftü seçildiğini sordu.

Sanık sözü alarak şunları söyledi: "Müslümanların yüzde 80'i tarafından seilmiş Müftüyüm ve hala bugün bile Müftü sıfatıyla imza atıyorum. Tanık Müslüman değildir ve Metropolitlikle meşgul olursa daha iyi eder."

Tanık hakimden tekrar söz hakkı isteyerek ifadesini şöyle sürdürdü: "Sanık, kendi tarafından düzenlenen evrakla ve Müftü sıfatıyla İslam konferanslarını izlemektedir. Nüfus kütüklerine tescil ettirilmeyen evlilikler yapılmaktadır. Müftülüğe ilişkin program değişmiştir. Müftüler seçilmemekte, devlet tarafından atanmaktadır".

Bundan sonra hakim tarafından ve yüksek sesle, 1) İstinaf konusu İskeçe üç üyeli Asliye CEza Mahkemesinin 441/12.4.1994 sayılı duruşmasına ait tutanakları, 2) Sanığın 17.2.1993 tarihli dini mesajı, 3) İskeçe Müftülüğünün 58/27.4.1993 sayılı yazısı, 4) Trakya Genel Valiliği Siyasi İşler Müdürlüğünün 14070/31.5.1949 sayılı kararı, 5) İskeçe Valiliği İçişleri Müdürlüğünün Dİ. ES/1659/15.2.1990 sayılı kararı, 6) İmam tarafından düzenlenmiş 15.11.1993 tarihli evlilik beyanı, 7) İmam tarafından düzenlenmiş 5.11.1993 tarihli evlilik beyanı, 8) "TRAKYA KONUSUNDA SİYASİ BEYANATTA BULUNMASI İÇİN EKÜMENİK PATRİK DİMİTRİOS'A ÖLÜMÜN-DEN ÖNCE BASKI YAPANLAR" başlıklı yazı, 8) "PATRİKHANEYİ KUŞATTILAR-ANKARA'NIN AÇIK TAHRİKİ" başlıklı yazı, 10) "YILMAZ'IN İĞRENÇ PLANI İSTANBUL'DA GERÇEKLEŞTİRİLEN GİZLİ TOPLANTILARDA TÜRK BAŞBAKANI KİMLERLE GÖRÜŞTÜ" başlıklı yazı, 11) "EKÜMENİK PATRİKHANE-OLAĞAN-ÜSTÜ DUYURU" başlıklı yazı, 12) Rodop Polis Komutanlığının Trakya İstinaf Mahkemesi Savcısına hitap eden 30/24/192-mz sayılı GİZLİ yazısı, 13) Yargıtayın 1254/1994 sayılı kararı, 14) Sanığın Şahin'de (Ehinos) görüntülediği fotoğrafın fotokopisi, 15) HAKKA DAVET adlı dergi, 16) THE TURKISH TIMES Gazetesinin 15.11.1991 tarihi sayısından kesik, 17) THE TURKISH TIMES Gazetesinden iki kesik, 18) Sanığı Özal'ın Cumhurbaşkanlığı uçağında gösteren fotoğrafın fotokopisi, 19) İSKEÇE 1994 RAMAZAN İMSAKİYESİ başlıklı basılı kağıt, 20) BATI TRAKYA'NIN (metinden aynen) dergisinden fotokopi, 21) BATI TRAKYA'NIN SESİ AĞUSTOS '91 DERGİSİ'nden fotokopi, 22) Beş (5) adet BATI TRAKYA adlı dergi, 23) Anatolikos Makedonias-Thrakis Gazetesinin 13.12.1994 tarihli sayısı ve 24) Anatolikos / Makedonias-Thrakis Gazetesinin 14.12.1994 tarihli sayısı ibraz edilmiş ve incelenmiştir.

Hakim yukarıda kimliği belirtilen tanığı ifadeye çağırdığında, savcıya, diğer mahkeme heyeti üyelerine ve sanığa, tanığın ifade vermesi esnasında, varsa sorularını yöneltmelerini istemiş ve tanık bunları yukarıdaki şekilde yanıtlamıştır.

Bundan sonra hakim sanığı savunmasını yapmaya davet etmiştir. Sanık şunları belirtmiştir: "İskeçe'ye bağlı Şahin'de (Ehinos) doğdum. 63 yaşındayım. Medrese mezunu din öğretmeniyim. Müslümanların yüzde 80'i tarafından seçilmiş Müftüyüm. 15-21 yıl Müftülüğün katipliğini yaptım. Müslümanların onayı olmadan devlet atama yapamaz. Şinikoğlu 1991 yılında atandı. 1960 yılında babam Müftüydü. Babam öldüğünde Vali beni naip olarak atadı. Müslümanlardan 7.000 imza topladım ve Müftü olarak atandım. Babam Müftülüğe Kral iradesiyle atanmıştır. Beni Batı Trakya Müslümanları seçti ve devletin atanmasına ihtiyacım yoktu. Devlet yasayı uygulamamaktadır. Evlilikler de yaptım, boşamalar da. Müftünün yargı yetkisi de vardır. Müftü, Müslümanlar tarafından toplanan imzalarla atanmaktadır. Gümülcine Müftüsü atanmıştır ve Müslümanlar bu atamaya tepki göstermemiştir. Gümülcine Müftülüğüne atama 1985 yılında yapılmıştır. 1990 yılında Gümülcine camilerinde seçim yapılmak suretiyle Müslümanlar tepkilerini ifade ettiler. Devletin atadığı Müftü Müslümanlar tarafından kabul görmemektedir. Ben seçildikten sonra bir yıl süreyle Müftülüğe gittim. 1991 yılında Şinikoğlu'nun atanmasından sonra bana gelen Müslümanlara okumaktayım ve imamlar da evlilikleri gerçekleştirmektedirler. İmam, evlilikleri yapma, Müftü ise tescil etme yetkisini haizdir. Kur'an'a göre evlilikleri imam yapar. İmam Calim (metinde aynen) benim Müftülüğüme bağlıdır. Kendisini babam atamıştı. Yenisi tarafından azledilmiştir. Konstantinoupolis yok, İstanbul var. Köken olarak Türk, uyruk olarak Yunanlıyız".

Hakim sanığa A93 Egh/1128 sayılı evrakı göstererek, bu evrakın kendisine ait olup olmadığını sordu.

Sanık, "A93 Egh/1128 sayılı genelge bana aittir." yanıtını verdi.

Hakim bunu müteakip savcıya ve taraflara, ek herhangi bir inceleme veya açıklama yapmak isteyip istemediklerini sordu. Olumsuz yanıt vermeleri üzerine hakim sözü savcıya verdi. Savcı, iddianameyi anlattı ve sanığın, makam gaspından suçlu, makama hakaret fiilinden ise, fiilin cezayı gerektiren türden suç olmaktan çıkmış olması nedeniyle, suçsuz addedilmesini önerdi.

Hakimin, sanığa dönüp, ilave etmek istediği bir husus bulunup bulunmadığı sorusuna, sanık, olumsuz yanıt verdi.

Hakim bunu müteakip celseyi kapadı ve mahkeme heyeti kendi arasında ve sekreterin katılımıyla gizli toplantıya çekilerek, Hakimin açıkladığı 120/1995 sayılı aşağıdaki kararı almıştır:

Yargıtayın 1254/1994 sayılı yargıtay kararında, İskeçe üç üyeli Asliye Ceza Mahkemesinin 441/1994 sayılı kararı aleyhine gerek İskeçe Asliye Ceza Mahkemeleri Savcısı ve gerek sanık tarafından sunulan istinaf dilekçelerinin bu mahkemede görüşülmesine gösterilen gerekçeler nedeniyle, konunun işbu mahkemede ele alınması yasaldir. Binaenaleyh, davanın ele alınıp alınmaması ile istinaf dilekçelerinin dayanakları gibi esastan tetkike geçilmesi gereği hasıl olmuştur.

İstinaf dilekçelerinin yasal ve usulüne uygun olarak sunulduğunun saptanması üzerine, bunların kabul edilerek esasına bakılması gerekmektedir.

Mahkemede dinlenen iddia tanığının ifadesinden, Bidayeten yapılan duruşmaya ilişkin tutanakların tetkikinden, dava dosyasındaki evrakın incelenmesinden, sanığın savunmasından ve duruşma boyunca elde edilen bilgilerden aşağıdaki hususlar kanıtlanmıştır:

Daha önceden sanığın babası İskeçe'de atanmış Müftüymüş. Babası hastalanınca, sanık olan oğlu Müftülük katipliği görevini ifa etmiştir. Müftü, şu iki özelliğe sahiptir: Hem dini liderdir hem de yargı yetkisini haizdir. Sanığın babası, 10 yıl kadar önce vefat etmiştir. Bunun üzerine, İskeçe Valisinin Dİ. ES. 1659/15.2.1990 sayılı kararıyla, sanık, İskeçe Müftülüğüne naip olarak atanmıştır. Aynı kararla, Müftülük işlerini, İskeçe Müftülüğüne asaleten atama yapıncaya kadar, geçici olarak yürütmekle de görevlendirilmiştir. Sanığın gerekli yeteneğe sahip olmaması nedeniyle, devlet tarafından İskeçe Müftülüğüne Müftü olarak atanmamıştır. Bundan sonra, Resmi Gazetede yayımlanan 20 Ağustos 1991 tarihli Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle İskeçe Müftülüğüne faziletli Mehmet Emin Şinikoğlu atanmıştır (Bkz: Resmi Gazetenin 143/G/20.8.1991 sayısı, ki duruşma sırasında okunmuştur). Anılan Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi a) 24 Aralık 1990 tarihli Kanun hükmünde kararnameyi onaylayan 1920/1991 sayılı yasanın tek maddesine, b) Anılan Kanun hükmünde kararnamenin 1. maddesinin 5. paragrafı uyarınca teşekkül eden Onbir üyeli komisyonun 14 Ağustos 1991 tarihli tutanağına uygun olarak çıkmıştır. Atama yapılması suretiyle gerçekten münhal olan İskeçe Müftülük makamının doldurulduğu hususu, işbu duruşma sırasında sanık tarafından da inkar edilmemiştir. Ancak sanık, mahkemeye sunduğu savunmasında, bu konuda, Müftülerin Müslümanların imzalarıyla atandığını belirtmektedir. Aynı savunmada, devletin atamış olduğu Müftünün, Müslümanlar tarafından tanınmadığını da vurgulamaktadır. Bundan ise, sanığın, yukarıda maruz kararnameyle devlet tarafından atanan İskeçe Müftüsünü tanımadığı anlaşılmaktadır. Ancak, anılan atamayla ilgili olarak devlet tarafından tüm yasal işlemlere uyulmuş olduğunu unutmakta ve bu hususu kabul etmemektedir. Kanıtlanmış olduğu gibi, sanık sadece imamlık (Müslümanların din görevlisi) yapmıştır ve bundan fazla bir yere gelmemiştir. Kendisi, faziletli Mehmet Emin Şinikoğlu'nun İskeçe Müftüsü olarak seçildiğini bilmesine rağmen, 17 Şubat 1993 tarihinde din kardeşlerine hitaben 93 Egk/1128/17.2.1993 sayılı genelgeyi imzalamış ve yayınlamıştır. Bu genelgeyi -ki dini içeriklidir- İskeçe bölgesinde geniş çapta yayınlamıştır. Bunun sonucu olarak, genelgenin içeriğine birçok kişi vakıf olmuştur. İşbu Mahkemede okunan, anılan genelgenin içeriğinden anlaşıldığına göre, metnin alt bölümünde İskeçe Müftüsü ibaresi ve hemen altında da sanığın adı yer almaktadır. Yani metin kendisi tarafından ve İskeçe Müftüsü olarak imzalanmaktadır. Bu önemli ve gerçek durum, sanık tarafından inkar edilmemekle kalmayıp, genelgenin kendisine ait olduğunu itiraf etmekte ve halen de kendisinden İskeçe Müftüsü olarak bahsetmekte ve bu sıfatı kullanmaktadır. Oysa devletin 20 Ağus-

tos 1991 tarihinde İskeçe Müftüsü olarak faziletli Mehmet Emin Şinikoğlu'nu seçtiğini bilmekteydi. Bu hususlar, gerek davacı tanığı Haralambos Ellinidis'in ifadesinden gerek sanığın mahkemeye sunduğu savunmasından da anlaşılmaktadır. Ayrıca, sanık yukarıdaki olayların gerçekliğini inkar etmediği gibi Mehmet Emin Şinikoğlu'nun yasa hükümlerine uygun olarak seçilmişliğini görmezlikten gelerek, bugün bile kendisinin İskeçe Müftüsü olduğu hususunda ısrar etmektedir. Bütün yukarıdaki hususlardan, sanığın dini bir otoriteyi (yetkiyi) gasp ve ifa ettiği, bunun sonucu olarak dini bir makamı (İskeçe Müftülüğü) tahkir etmiş olduğu görülmektedir. Olayda kasıt bulunduğu bir gerçektir ve kanıtlanmıştır. Zira sanık -belirtilmiş olduğu gibi- Mehmet Emin Şinikoğlu'nun İskeçe Müftüsü olarak atandığını bildiği halde, yukarıdaki genelgeyi müftü sıfatıyla yayınlamıştır. Yani bu durumda, sadece, devlet tarafından yasalara uygun olarak seçilen İskeçe Müftüsünün inhisarındaki dini bir görevi ifa etmiştir. Bu durum ise Kilisenin veya Yunanistan'da resmen tanınmış başka bir dine ait makamın (bu durumda sözkonusu olduğu gibi) gaspına ilişkin Ceza Kanunu'nun 175. maddesinin 2. paragrafı kapsamına girmektedir. Yani olay, sadece dini bir görevin yerine getirilmesinden (ayın, dini tören vs.) ibaret olmayıp, aynı zamanda kilise görevlilerinin inhisarına yasalarla verilmiş diğer görevlerin ifasıyla ilgilidir (Bkz: AP 454/1966 PinX 17/191). Binaenaleyh, müminlere hitap eden bahse konu genelge yalnız yasalara uygun olarak atanan İskeçe Müftüsü tarafından yazılabileceğinden, sanığın sözde sahip olduğu sıfatı kullanarak işlediği bu fiili, yukarıda maruz yasa kapsamına giren din görevlisinin makamını gasp sayılmaktadır. Bu durumda, dinsel içerikli genelge yayınlamak, sadece meşru ruhani sıfatı haiz kişilerin tevessül edebileceği bir işlemdir. Binaenaleyh, sanığın, cezayı müstelzim gasp fiilinden dolayı suçlu addedilmesi gerekmektedir. Cezayı gerektiren bu fiilinden başka, aynı sanık, 17 Şubat 1993 tarihinde İskeçe'de adli makama hakaret etmekle de suçlanmaktadır. Bu fiil, Ceza Kanununun 181. maddesinin 1. paragrafı kapsamına girmektedir. Ancak, bu hüküm, Resmi Gazete'de yayımlandığı 16 Aralık 1993 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 2172/1993 sayılı yasanın 33. maddesinin 6. paragrafıyla değiştirilmiştir (Bkz: 2172/1993 sayılı yasanın 52. maddesi). Yukarıda maruz yeni yasa hükmüne göre, makama hareket artık cezayı gerektiren fiil olmaktan çıkmıştır. Zira Ceza Kanununun 181. madde hükmünün yeni şekline göre sadece Yunan devletinin sembollerine hakaret fiili suç sayılmaktadır. Böylece mahkeme, bu durumda, Ceza Kanununun 2. maddesi uyarınca, sanığın lehine olan yeni yasa hükmünü uygulayacaktır. Binaenaleyh, işbu kararın gerekçe bölümünde de belirtildiği gibi sanığın, adli makama hakaret fiilinden suçsuz addedilmesi gerekmektedir.

Gereği Düşünüldü

İskeçe'de yerleşik sanık Mehmet Aga'nın (Mustafa oğlu) hazır bulunduğu duruşmada, gerek sanığın ve gerek İskeçe Asliye Ceza Mahkemesi Savcısının sunduğu istinaf dilekçeleri usulüne uygun bulunmuştur.

Konu esas itibariyle ele alınmış ve adigeçen sanık şu fiilinden dolayı suçlu bulunmuştur: İskeçe'de 17 Şubat 1993 tarihinde, İslam dininin bir makam görevlisinin resmi sıfatını taammüden gaspetmiştir. Şöyle ki: Trakya Müslümanlarına hitaben yayınladığı dinsel bir mesajda, imzası ile, anılan tarihte İskeçe Müftülük makamında devlet tarafından atanmış olarak Mehmet Emin Şinikoğlu'nun bulunmasına rağmen, İskeçe Müftüsü sıfatını kullanmıştır.

Adigeçen, 17 Şubat 1993 tarihinde İskeçe'de resmi makama, bu durumda mahkeme merciine, alenen hakaret fiilinden suçsuz bulunmuştur. Şöyle ki: Anılan tarihte Trakya Müslümanlarına hitaben yayınladığı ve çok sayıda kişinin vakıf olduğu -duruşma sırasında da okunan- yazılı dinsel bir mesajda, aşağıdaki ibareleri kullanmak suretiyle mahkemelerin otorite ve etkisini açık şekilde küçümseme gayesi gütmüştür: ".... Zira Atina'daki adalet ile İskeçe'deki adalet arasında büyük fark vardır. Her gün televizyondan izlediğimiz haberlerden öğrendiğimiz gibi Atina'da özellikle son zamanlarda işgal edilen okullarda meydana gelen hasarların yüzlerce milyona ulaşmasına ve hasara uğratılan bina ve mobilyaların devlet mülkü olmasına rağmen, hiç kimsenin mahkemeye sevk edildiğini veya cezalandırıldığını duymadık. Oysa Mustafçova'da (Miki) camiye bitişik, 50 metrekareyi geçmeyen ve okul olduğunu kanıtlamamız için bin şahidin gerektiği iki salon ve bir küçük yazıhaneden oluşan bir yere giren altı soydaşımız, daha önce buraya polis zorla koyduğu istenmeyen kitapları alıp polis karakoluna teslim ettiler diye her biri 17 ay hapis cezasıyla cezalandırılmıştır. Bu olay, tarih açısından, bize, adaletin ne denli taraflı işlendiğini açık bir şekilde göstermektedir. Bu muhakemeler, hukuk tarihi açısından, adaletin yüzkarasını teşkil edecektir....".

İşbu karar bu şekilde alınmış ve yayınlanmıştır.

Larissa, 24 Ocak 1995

Hakim

İmza

Sekreter

İmza

Kararın bu şekilde açıklanmasından sonra söz alan Savcı, suçlu bulunan sanığa günlüğü Binbeşyüz (1500) Drahmiden On (10) ay hapis cezası verilmesini önerdi.

Kendisine söz verilen sanık, cezaların asgarisininin verilmesini talep etti.

Sanığın suçlu bulunduğu fiil Ceza Kanununun 26/1, 27/1 ve 175/2 madde hükümleri kapsamına girmektedir.

Ceza Kanununun 79. madde hükmüne göre mahkeme, işlenen suçun ağırlığını ve

suçlu bulunan sanığın kişiliğini gözönünde bulundurmaktadır. Suçun ağırlığı hususunda, haksızlığa uğrayan tarafa getirdiği zarar, doğurduğu tehlike, cinsi, suç unsurunun içeriği ve sanığın kasıt oranı gözönünde bulundurulmaktadır. Sanığın kişiliği konusunda ise suçu işlemekteki niyet ölçüsünü, fiile dönüştürme şeklini, suçu işlemeye kendisini iten nedenleri, kendisinin bu suçu işlemesi için mevcut bahane ve sebepleri, güttüğü amaçlar, karakteri ve gelişmeler, kişisel ve sosyal ortamı, bundan önceki yaşamı, fiilden sonraki ahlaki (hal) durumu, özellikle fiilden doğan sonuçların telafisi için gösterdiği niyet ve girişimleri gözönünde bulundurulmuştur. Yukarıdaki tüm hususlar gözönünde bulundurulmuş, mahkeme, sanığın, karar bölümünde belirtilen şekilde cezalandırılmasını uygun görmüştür.

Mahkum edilen sanığın karakteri hakkında yapılan araştırmadan ve diğer durumlardan, para cezası verilmesinin, adigeçeni, cezayı gerektirecek daha başka suçlar işlemekten alıkoymaya yetecek mahiyette bulunduğundan (Bkz: Ceza Kanunu madde-82 ve bunu değiştiren madde-7 IN 1419/1984), hapis cezasının paraya çevrilebilmesi uygun görülmüştür. Mahkum edilen sanığın içinde bulunduğu ekonomik koşullar gözönünde bulundurulmuş, verilen hapis cezasının her gününün Binbeşyüz (1500) Drahmiden hesaplanması gerekmektedir.

Karar

Suçlu bulunan sanık On (10) ay hapis cezasına çarptırılmakta ve gerektiğinde tutuklu bulundurulmak suretiyle de tahsili (ödetilmesi) cihetine gidilebilecek şekilde 75.000 Drahmiden oluşan mahkeme masraflarını ödemekle yükümlü kılınmaktadır.

Çarptırıldığı özgürlükten yoksunluk (hapis) cezasının her gününün Binbeşyüz (1500) Drahmiden paraya çevrilebilmesi uygun görülmüştür.

İşbu karar aynı, gün alınmış ve duruşma salonunda yayınlanmıştır.

Larissa, 24 Ocak 1995

Hakim
İmza

Sekreter
İmza

İşbu karar 23.2.1995 tarihinde temize çekilmiş ve 856/23.2.1995 sıra numarası ile kaydedilmiştir.

Mahkeme memuru
Resmi mühür ve imza
(Eleni D. TSONGA)

Sanık Mehmet Aga'ya ait aslına uygun fotokopi suretidir.

Larissa, 28.2.1995

Sekreter

Resmi mühür ve imza
(Eleni D. TSONGA)

Yasaların öngördüğü şekilde damga pulu alınmış ve talep sırasına göre verilmiştir.

Larissa, 28.2.1995

Sekreter

Resmi mühür ve imza
(Eleni D. TSONGA)

(Nüfus hüviyeti cüzdanını ibraz etmesi gerekmektedir.)

Celpname

No: 1128a/93

İskeçe Ceza Mahkemesi Başkanı, yasanın kendisine verdiği yetkiye dayanarak, Ceza Kanununun 181/1, 175/2 v.s. maddeleri hükümlerini ihlalden açılan kamu davası ile ilgili ifadesi alınmak üzere MEHMET EMİN AGA'YI 3.6.1993 tarihinde Ceza Mahkemesinde hazır bulunmaya davet eder.

İskeçe, 27.4.1993

Ceza Mahkemesi Başkanı

(İmza ve Mühür)

Mahkeme Sekreteri

(İmza)

Larisa, 9 Mart 1995

Larisa cezaevinde halen tutuklu olan İskeçe'de yerleşik Mustafa oğlu Mehmet Ağa'nın Larisa Üç Üyeli İstinaf Mahkemesi Savcısına

Dilekçesidir

Mehmet Emin Şinikoğlu'nun devlet tarafından İskeçe Müftüsü olarak tayin edildiği tarihten sonraya tekabül eden 17 Şubat 1993 tarihinde İskeçe bölgesinde Müslümanlara hitaben yayınladığım yazılı dini bir mesajda İskeçe Müftüsü sıfatını kullanmış olmam nedeniyle, makam gaspı suçundan yargılandığım Mahkemenizin 120/24.1.1995 sayılı kararıyla 10 ay hapis cezasına çarptırılmış olup, bu cezamı halen Larisa cezaevinde çekmekteyim.

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 471/2 maddesinde "Yasal süre içerisinde temyiz dilekçesi sunulması, özgürlükten yoksunluk cezası verilmiş olan mahkûmiyet kararını vermiş olan mahkeme, savcının veya mahkûmun istemesi halinde, temyiz dilekçesi sunulur sunulmaz, her hal ve karda, kararın tecili doğrultusunda yeni bir karar verebilir" denilmektedir.

Zira, A) Larisa Üç Üyeli İstinaf Mahkemesinin 120/1995 sayılı kararı aleyhine öngörülen yasal süre zarfında temyiz dilekçesi sunmuş olduğumdan ve büyük bir olasılıkla olumlu sonuç alacağımdan, b) Firarım veya cezayı gerektiren başka bir suç işleme olasılığım bulunmadığından ve c) Cezaevinde bulunmam nedeniyle daha da ciddiyet arzeden sağlık sorunlarım (safra kesesi ameliyatı nedeniyle sindirim sistemi bozukluğu) vardır.

Duruşmanın yapılacağı Larisa İstinaf mahkemesi salonuna celbime ilişkin yasal süre hakkımdan feragat ediyorum.

İş bu dilekçem yasal olup, kabup edlimesi gerekmektedir.

Yukarıda belirttiğim nedenlerle işbu dilekçemin kabulüne, Mahkemenizin 120/24.1.1995 sayılı kararının temyiz mahkemesinin karar vereceği güne kadar, tecilini talep ediyorum.

İşbu dilekçeme ilişkin olarak, a) Temyiz dilekçemin onaylı bir suretini ve B) Larisa Noteri Theano Kiratzi-Zafiri'nin 53459/9.2.1995 sayılı vekaletnamesini sunuyorum.

Saygılarımla

Vekil Avukat
(İmza)

Aslen İskeçe'de Anth. Stogiannidi Sok. No: 18 adresinde yerleşik olup halen Larisa Cezaevinde tutuklu bulunan Mustafa Oğlu Mehmet AĞA'nın, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 473/2 maddesi uyarınca, Larissa İstinaf Mahkemesinin 120/1995 sayılı mahkumiyet kararı aleyhine

Yargıtay Katında Temyiz Dilekçesi

İskeçe üç üyeli Asliye Ceza Mahkemesinin 441/1994 sayılı kararı aleyhine sunmuş olduğum istinaf dilekçesi üzerine, Larissa üç üyeli İstinaf Mahkemesinin temyiz konusu kararı ile, Ceza Kanununun 175. maddesini ihlal suçuyla 10 ay hapis cezasına çarptırılmış olup, halen bu cezayı Larissa cezaevinde yatmakla ödemekteyim. Bana isnat edilen suç, Mehmet Emin Şinikoğlu'nun İskeçe Müftüsü olarak devlet tarafından atanmış olmasına rağmen, 17 Şubat 1993 tarihinde Trakya Müslümanlarına hitaben yayınladığım ve İskeçe'de geniş çapta dağıtılan yazılı dini bir mesajın altını İskeçe Müftüsü sıfatıyla imzalamak suretiyle, bir İslam dini görevlisinin sıfatını gasp etmektir.

Anılan mahkumiyet kararı, 969/1979 sayılı yasa gereğince (Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu 473/3) 23 Şubat 1995 tarih ve 856/23.2.1995 sayı ile yayınlanmış olup, yasaların öngördüğü şekil ve süre içinde sunmakta olduğum işbu temyiz dilekçemle, bu kararın, aşağıda sıraladığım ve yasalara uygun olarak bunlara ilave yapma hakkımı saklı tuttuğum nedenlerle iptalini talep ediyorum:

1) Temyiz konusu kararda, bana isnat edilen suçun, basın yolu ile işlenmiş olması nedeniyle zaman aşımına uğramış olduğu ve cezai kovuşturmayı durdurması talimatı vermesi gerektiği gerçeği gözardı edilmiştir.

10/1975 sayılı yasanın 2. maddesiyle yeniden yürürlüğe giren 1092/1938 sayılı "Basın Yasası"nda şöyle denilmektedir: "Basın ve basılı eser, baskı yolu veya başka mekanik veya kimyasal araçla tıpkıbasım şeklinde çoğaltılan veya dağıtılan elyazısı, yazılı veya yazısız tasvir veya yazılı veya sözlü veya ses kayıt şeklindeki müzik eserleridir". Aynı yasanın 2/1. maddesinde ise "Basılı yayın, her basılı şeyin açık toplantılarda veya kamunun girebildiği yerlerde satılması, duvarlara yapıştırılması veya sergilenmesi demektir" denilmektedir. Aynı maddenin 2. paragrafında ise, "basın suçu, bir önceki paragrafta tanımlanan yayının gerçekleşmesi hallerinde meydana gelmiş olur." denilmektedir.

Yukarıdaki hususlardan anlaşıldığına göre, basın yoluyla işlenen suçlar olarak, basın yoluyla işlenmiş olmasa bile, başka hükümlerle cezayı gerektiren suç addedilen ve basının araç olarak kullanıldığı suçlar kastedilmektedir (Yargıtay 636/79 Pin. Hr. K. TH.'751).

2172/93 sayılı yasanın 45/1 maddesinde (Resmî Gazete 207/16.12.1993, Cilt A') şöyle denilmektedir: "A. Yürürlüğe girdiği tarihe (16.12.1993) kadar kesin mahkeme kararı verilmemiş olması halinde, ön işlem veya esas işlem safhasında bulunulsa dahi, bu

konudaki cezai kovuşturma kesin olarak iptal ile son bulur: a) Basının işlediği veya *basın yoluyla* işlenen suçlar. b).....

İddia dosyasında belirtildiğine göre, bana isnat edilen suç, 17 Şubat 1993 tarihinde işlenmiştir. Yani çok sayıda kişinin bilgi sahibi olduğu mesaj, yukarıdaki yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce yayınlanmıştır. Gerek bundan, gerek işbu itirazın muhatabı olan kararda (sayfa 9) belirtildiği üzere, anılan mesaj birçok adet olarak basılmış ve İskeçe sakinlerine dağıtılmıştır. Yani suç, basın yolu ile işlenmiş ve hakkında kesin karar verilmemiştir. Binaenaleyh, anılan suç yukarıdaki yasa kapsamına girmekte olup, itiraza muhatap kararda bu durumun gözönünde bulundurarak davanın düşmesi gerekirdi.

2) İtiraza muhatap anılan kararlar, Ceza Kanununun önemli bir hükmü, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 510. maddesinin 1. paragrafının E' kısmı hatalı bir biçimde uygulanmış olmaktadır.

Ceza Kanununun 175. maddesinin 1. paragraf hükmüne göre, bir kimse, herhangi bir resmi makama, Belediye veya Nahiyyeye ait makam ve yetkiyi taammüden gaspederse, bu hükme ve aynı maddenin 2. paragraf hükmünün gerektirdiği şekilde cezalandırılır. Bu hüküm, Mesih'in Doğu Ortodoks kilisesi görevlilerinin yetkilerinin gaspedilmesi durumlarında da uygulanır.

Bu hükümden anlaşıldığına göre, bu suçun işlenmiş olması için, yetkili (Devlet, belediye veya nahiye düzeyinde görevli) bir memura ait görev ve yetkinin, bu sığata haiz olmayan bir kimse tarafından kullanılmış olması gerekmektedir. Bu kişinin kendisini memur olarak takdim edip etmemesi önemli değildir. Bu yetki ve görevi icra alanına dökmeksizin kendisine devlet, belediye v.s. memuru sıfatını yakıştırmaması, makam gaspı değildir (Bouropoulos Erm.. PK. 1963, sayı 175, Cilt 2, sayfa 116).

Mahkemece Müftülerin yetkilerine ilişkin delillere gerek duyulmaksızın, islam dini hakkında hiçbir şey bilmeyen Hristiyan bir tanığın ifadesiyle yetinilerek, bana İskeçe Müftüsünün herhangi bir yetkisini kullanma suçu isnat edilmekte, ancak bu sıfatı kullanmakla suçlanmaktayım. İtiraza muhatap kararda, Ceza Kanununun 175. maddesi kapsamına giren din görevlisinin görevini ifa etmekten suçlu bulunmaktayım.

3) İtiraza muhatap kararda görüldüğü üzere, Anayasanın 93. maddesinin 3. paragrağı ile Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 133 ve 510/1 maddelerinin öngördüğü şekilde detaylı gerekçelere dayandırılmamaktadır. Zira kararda, mahkemenin, Ceza Kanununun 175. madde hükmüne dayandırdığı gerekçe, gerçek olayları yansıtmamaktadır.

Özellikle, itiraza muhatap kararda, yasal olarak atanan İskeçe Müftüsünün yetki ve inhisarında olan bir genelge ile imanlı kişilere hitap etmiş olduğum belirtilmektedir (itiraza muhatap karar, yaprak 5, sayfa 9). Ama bu yetkinin hangi yönetsel veya dinsel ilkedan kaynaklandığı belirtilmemiş veya delil gösterilmemiştir. Karar bölümünde ise,

Trakya Müslümanlarına hitaben yayınladığım yazılı dinsel mesajda *İskeçe Müftüsü sıfatını kullanmaktan* suçlu bulunduğum belirtilmiştir.

4. İtiraza muhatap kararda, Müftülerin atanmasına ilişkin yasa yanlış değerlendirerek, 2345/1920 sayılı yasaya uygun olarak atanmış ve İskeçe ili Müslümanları tarafından camilerde el kaldırılmak suretiyle seçilmiş olarak ifa etmekte olduğum görevden uzaklaştırılmam ve halefimin atanması meşru sayılmıştır.

Halefim, 1920/4.2.1991 sayılı yasayla onaylanan 24.12.1990 tarihli kanun hükmünde kararname ile atanmıştır. Bu kararname, Müftülerin seçimsiz atanmasını öngörmesi bakımından güçsüzdür. Zira 1 Kasım 1913 tarihinde Yunanistan ile Türkiye arasında Atina'da imzalanan DSİG (4213)/14/14 Kasım 1913 (79/21/21 Kasım 1913 sayılı Kral İradesi) Barış Anlaşmasının 11. madde hükmüne göre -ki Kral Konstantin'in tahta çıkmasıyla yasaların sıra numaraları yeniden tanzim edilmiştir-, ".. Müftülerden her biri kendi görev yerlerinde *Müslüman seçmenler tarafından seçilir.*" Uluslararası anlaşmadan kaynaklanan bu hüküm, Anayasanın 28. madde hükmüne göre, daha güçlü geçerliliğe haizdir ve değişikliğe uğratılamaz. "Devlet dahilindeki Müslümanların geçerli Başmüftü ve Müftüleri ile Müslüman Cemaatlerin Emlakinin İşletilmesi" hakkındaki 2345/1920 sayılı yasanın 6. maddesinde de Müftülerin seçimle belirlenmesi öngörülmektedir.

Bütün yukarıdaki hususlardan anlaşıldığı gibi, Müftülerin atanması için, diğer hususların yanısıra, bahse konu Müftülüğün sorumluluk bölgesindeki yerleşik Müslümanlar tarafından öncelikle seçilmesi gereklidir. Halefim, seçim koşulunun yerine getirilmemiş olması nedeniyle, meşru İskeçe Müftüsü değildir.

Temyiz için öngörülen harcın yatırıldığını gösteren makbuz ilişikte sunulmaktadır.

Yukarıda belirttiğim nedenlerle, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 473. maddesinin 2. paragrafı uyarınca, Larissa üç üyeli İstinaf Mahkemesinin 120/1995 sayılı mahkumiyet kararını temyiz ediyor ve bu kararın iptali ile her suçlamadan masum adedilmemi TALEP ediyorum.

Atina'da (Akadimias 76, tel. 3814489) yerleşik Avukat Sayın Nikolaos Minis'i, Larissa'da (Meg. Aleksandrou 4, tel. 255414) yerleşik Avukat Sayın Zisis Bekos'u vekil tayin ediyorum.

Yetkili mahkeme görevlisine, işbu dilekçe ile Larissa Noteri Theno Kiratzi-Zafiri'nin düzenlediği 5349/9.2.1995 sayılı vekaletnameyi, bilgi edinmesini teminen Sayın

Yargıtay Savcısına teslim etmesi ve teslim tutanağına tüm metni aktarması havale edilmiştir.

Gümölcine, 7 Mart 1995

Vekil Avukat

(Sabahattin EMİN)

Yunanistan Cumhuriyeti Yarıtay Savcısı

Larissa Üç Hakimli İstinaf Mahkemesinin 120/95 sayılı kararı uyarınca halen Larissa Cezaevinde tutuklu bulunan, Mustafa oğlu Mehmet Aga'nın 7.3.1995 tarihli temyiz dilekçesini ve Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 513. maddesi hükümlerini dikkate alarak, adigeçeni 19 Mayıs 1995 Cuma gün, saat 09.00'da, işbu temyiz dilekçesinin görüşülmesi sırasında, savunma avukatı ile birlikte (Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu hükümleri uyarınca tayin edilecektir) Yargıtay'da (Ceza dairesi) hazır bulunmaya davet ediyoruz.

Tarafımızdan imzalanmış ve resmi mühürle mühürlenmiş olan işbu celpname, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 155-161 maddeleri uyarınca tebliğ edilecektir.

Savcı